

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

dukt og en vedtagelse om, at afviklingen påbegyndes for korn, sukker og oliefrø, såfremt Storbritannien og Italien tilslutter sig valutasamarbejdet mellem EF-landene.

Stigningen i den samlede fødevarerudgift i de seneste år, før vi blev medlem af EF, udgjorde omkring 8 pct. pr. år. De prisstigninger på hjemmemarkedet, der i 1973 kan henføres til EF-medlemskabet, falder udelukkende på mejeri- og kornprodukter, mens de øvrige prisstigninger skyldes den almindelige knaphed på fødevarer på verdensmarkedet. Det må antages, at fødevarerprisstigningerne i 1973 inklusive virkningerne af bortfaldet af pristilskuddet til mejeriprodukter næppe vil afvige væsentligt fra de senere års tendens, og at under halvdelen af stigningen direkte skyldes EFs landbrugspolitik.

På længere sigt må målsætningen være gennem hensigtsmæssige strukturreformer at tilstræbe en udvikling i udbuddet, der svarer til efterspørgslen og en udbygning i hele Fællesskabet af rentable produktionsenheder baseret på en rationel produktion. Denne principielle indstilling har også været bestemmende for regeringens stilling under de nylige prisforhandlinger til et forslag, der sigtede på støtte til landbrug i bjergregne og andre ugunstigt stillede områder. Vi har fra dansk side forståelse for behovet for støtteforanstaltninger i regioner, der trues med affolkning med det formål navnlig at beskytte naturværdierne. Sådant støtte må imidlertid ikke føre til udbredt anvendelse af direkte indkomststøtte, der strider mod den fælles landbrugspolitik, og kriterierne for en sådan støtte må derfor defineres snævert. Endvidere må opgaven først og fremmest være national og Landbrugsfondens deltagelse i udgiften derfor beskeden.

Regeringen har på et for Danmark væsentligt område taget et konkret initiativ i EF-samarbejdet. Det drejer sig om fiskeriproblemerne i Nordatlanten. På ministermødet den 2. og 3. april 1973 fremlagde regeringen et memorandum om revision af EFs

fiskeripolitik, for så vidt angår de områder i Nordatlanten, som er særlig afhængige af fiskeri, og som ikke har alternative erhvervsmuligheder. Grønland, Færøerne, Island, Nordnorge, Shetlandsøerne og Orkneyøerne omfattes eksempelvis af forslaget. Regeringen lægger vægt på, at der findes en løsning på fiskeriproblemerne i disse områder, således at de lokale fiskeres interesser sikres. Situationen for fiskerisamfundene i Nordatlanten har udviklet sig anderledes, end det kunne forudses, da fiskeriproblemerne for Norge og Danmark, herunder Færøerne og Grønland, blev drøftet under tiltrædelsesforhandlingerne. Derfor er der behov for nytænkning.

Efter drøftelse af det danske memorandum på ministermødet blev Kommissionen af Rådet opfordret til at gennemføre en undersøgelse af de nordatlantiske fiskeriproblemer, for at Ministerrådet på grundlag af denne kunne tage nærmere stilling til spørgsmålet omkring midten af året.

Jeg vil gerne i denne sammenhæng understrege den betydning, som regeringen tillægger hensynet til de særlige grønlandske og færøske problemer ud fra disse landes særlige forudsætninger. Vi har under optagelsesforhandlingerne og siden hen mødt forståelse for, at disse områder i mange henseender adskiller sig fra de øvrige EF-lande og derfor har behov for særordninger. Vi vil arbejde for, at Grønland og Færøerne på de områder, hvor der er mulighed for det, får særlig gavn af EF-samarbejdet. Det gælder ikke mindst EFs regionalpolitik, der forudsætter oprettelsen af en ny regionalpolitisk fond. Det vil være naturligt, at denne fond bidrager til den erhvervs-mæssige udvikling i Grønland og, såfremt Færøerne beslutter sig til EF-medlemskab, da også på Færøerne.

Jeg skal herefter komme ind på samarbejdet i den kommende tid.

Samarbejdsopgaverne i det næste halve års tid — og det gælder ikke mindst i de måneder, hvor Danmark skal have formandskabet — vil i hovedtrækkene være baseret på vedtagelserne på topmødet i Pa-